



Nagi obiektyw

Sztuka fotografowania aktów i obróbki zdjęć

KAY MICHAEL KUHNLEIN, HARALD HEIM



Materiał zdjęciowy i wersje
demonstracyjne rozszerzeń

» Idź do

- Spis treści
- Przykładowy rozdział

» Katalog książek

- Katalog online
- Zamów drukowany katalog

» Twój koszyk

- Dodaj do koszyka

» Cennik i informacje

- Zamów informacje o nowościach
- Zamów cennik

» Czytelnia

- Fragmenty książek online

» Kontakt

Helion SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
© Helion 1991–2011

Nagi obiektyw. Sztuka fotografowania aktów i obróbki zdjęć

Autor: Harald Heim, Kay Michael Kuhnlein

Tłumaczenie: Sławomir Kupisz

ISBN: 978-83-246-3020-2

Tytuł oryginału: [Akt- und Porträtfotografie: Inklusiv Fotostyling mit Photoshop](#)

Format: 215×255, stron: 296



Sztuka portretowania nagości

- Przyjrzyj się metodom pracy znanych fotografików i odsłoń ich sekrety
- Poznaj trzydzieści schematów oświetlenia, zaprezentowanych w formie graficznej i opisowej
- Odkryj tajniki kompozycji obrazu, a także dalszej obróbki zdjęcia w ramach retuszu

Fotografia aktu wymaga od Ciebie wzniesienia się na szczyty kreatywności - ponieważ w żadnej innej dziedzinie fotografii granica między kiczem a sztuką nie jest aż taka cienka. Stworzenie intrygującego aktu oraz poruszającego zdjęcia portretowego to wyższa szkoła jazdy. Tu liczą się nie tylko znakomite umiejętności techniczne oraz odpowiedni warsztat, ale także zdolność do nawiązania dobrego kontaktu z fotografowaną modelką i zbudowania atmosfery, która pozwoli swobodnie odkryć wszystko, co niepotrzebnie zakryte...

W tej książce znajdziesz zdjęcia autorstwa wielu wybitnych twórców wraz ze schematami oświetlenia i opisami scenarii, dzięki czemu poznasz różne techniki i metody pracy. Dowiesz się, które elementy studia jesteś w stanie wykonać samodzielnie, a jakie najlepiej kupić. Świetni fotograficy podpowiedzą Ci, jakie dostępne plenery i oryginalne lokalizacje możesz wykorzystać w swoich sesjach. Poznasz sposoby optymalizacji i gruntownego przeobrażenia Twoich zdjęć cyfrowych za pomocą programu Photoshop oraz przeczytasz o technikach i sztuczkach, o których prawdopodobnie jeszcze nie słyszałeś. Droga do uzyskania doskonałego zdjęcia staje przed Tobą otworem!

Praca z aparatem:

- Fotografowanie we wnętrzach
- Akcesoria, dodatki, rekwizyty, tła
- Praca z modelką: makijaż i stylizacja
- Pozowanie, mimika i zdjęcia w ruchu
- Modelowanie światła w studio
- Kadrowanie i perspektywa

Techniki pracy w Photoshopie:

- Retuszowanie fotografii
- Modelowanie ciała i korygowanie przebarwień skóry
- Montaż z twarzy i sylwetki
- Uzyskiwanie efektów w programie Photoshop oraz przy użyciu rozszerzeń
- Od koloru do czerni i bieli

Wstęp	9	Umowa i wynagrodzenie	60
1 Fascynujący świat fotografii cyfrowej — akt i fotografia portretowa.	11	TFP	62
Fotografia portretowa	12	Wykorzystanie zdjęć do celów komercyjnych	62
Fotografia aktu	12	Makijaż i stylizacja	63
Ty i modelka	13	Makijaż samodzielny czy wizażystka?	64
W studiu czy w plenerze?	15	Gdzie znaleźć wizażystkę?	66
Photoshop i s-ka. Tak czy nie?	16	Alternatywa: makijaż cyfrowy	66
2 Sprzęt	19	Przygotowania do sesji.	67
Aparat fotograficzny i obiektywy	20	Instrukcje: natychmiast czy...?	68
RAW czy JPEG?	21	Podtrzymuj komunikację z modelką, wydawaj zrozumiałe komunikaty.	68
Hardware i software	24	Czasami musisz improwizować	69
Światło słoneczne	26	5 Pozowanie i mimika	71
Oświetlenie wewnętrzne czy lampa halogenowa szerokostrumieniowa?	28	Katalog póz? Zdecydowanie nie	72
Lampa kompaktowa czy studyjna?	29	Kopiować czy tworzyć?	72
Studyjne lampy błyskowe	32	Praca nad pozą	73
3 Od pomysłu do realizacji.	35	Mimika	76
Plan czy spontaniczność?	36	Techniki pracy	77
W poszukiwaniu wizji	37	Rekwizyty	78
Style w fotografii portretowej.	37	Praca z dwiema modelkami	79
Style w fotografii aktu	40	Naturalne ruchy zamiast póz	80
Lokalizacja: wnętrza i plener	42	Magiczna formuła nie istnieje	81
Własny salon jako studio fotograficzne	45	6 Światło	83
Profesjonalne studio fotograficzne.	46	Śłońce — wyzwanie niebanalne	84
Akcesoria, rekwizyty, tła.	47	Modelowanie światła w studiu.	86
4 Modelka	55	Kierunek światła	91
Znajome i przyjaciółki w roli modelek	56	Konfiguracja oświetlenia	93
Łowy w internecie	57	Warianty oświetlenia	96
Modelki: amatorki i profesjonalistki	59	Folie barwne	99
		Analiza oświetlenia.	99
		Błędy, których możesz uniknąć	101

7 Ustawienia aparatu . . . 105

Światło ciągłe	106
Światło mieszane.	108
Ustawienia ręczne.	109
Studyjne lampy błyskowe	111
Określanie wartości przystony za pomocą światłomierza	112
Bez światłomierza	112
Głębka ostrości i ogniskowa.	115

8 Kompozycja 117

Kadrowanie	118
Perspektywa.	120
Obraz czarno-biały czy kolorowy?	123
Selekcja	124
Najczęstsze błędy popełniane przez początkujących.	127

**9 Zaglądamy profesjonalistom
przez ramię. 129**

Dzień z mistrzem obiektywu, Stefanem Gesellem	130
Fotografowanie w plenerze z Krolopem i Gerstem	139
Sesja we wnętrzach z Tomem Riderem.	145

**10 To również z pewnością
Ci się przyda 151**

Nie trać z oczu rzeczywistości	152
Trendy i ideał piękna	153
Czy wszyscy jesteśmy piękni?	156
Obróbka cyfrowa: tak czy nie?	158

**11 Techniki pracy
w Photoshopie. 161**

Otwieranie plików JPEG za pomocą wtyczki Camera Raw	162
Techniki korekcji balansu bieli.	163
Korekcja balansu bieli za pomocą Camera Raw	164
Szybka obróbka zdjęcia w Photoshopie.	168
Gradient, czyli cyfrowe światło	169
Warstwy i maski	173
Symulacja reflektora i lampy rozjaśniającej	174
Uwypuklenie motywu poprzez winietowanie	179
Zaawansowane techniki winietowania	184
Winieta jako maska warstwy.	184

12 Retuszowanie fotografii . 187

Praca z pędzlem korygującym	188
Korygowanie przebarwień skóry i mikrocieni	191
Wygładzanie skóry	193
Przywracanie naturalnej faktury skóry.	196
Modelowanie światłem i cieniem	197
Dopracowywanie szczegółów	199
Odcień skóry i jasność	202
Modelowanie ciała	204

**13 Uzyskiwanie efektów
w programie Photoshop
oraz za pomocą wtyczek. 211**

Od koloru do czerni i bieli	212
Obraz czarno-biały z warstwami dopasowania	213

Zastosowanie funkcji Czarno-białe w Photoshopie CS4	215	Dodawanie tekstury podłoża	267
Zmiana barwy zdjęć monochromatycznych.	221	Tworzenie kompozycji	268
Efekt colorkey	223	Szparowanie za pomocą maski w skali szarości.	270
Uzyskiwanie jasnej tonacji za pomocą Photoshopa i wtyczki. . .	227	Uwagi końcowe	274
Ziarno filmu jako element stylizujący	232	15 Prezentacja zdjęć 277	
Malowidło i rysunek	233	Społeczności internetowe.	278
Efekty specjalne za pomocą wtyczek	239	Własna strona internetowa	278
14 Montaż i kompozycja . . 249		Odbitki	280
Montaż z twarzy i sylwetki	250	Twoje zdjęcie na płótnie	281
Kompozycja z pierwszym planem . .	254	Fotoksiążka	281
Zaawansowana kompozycja.	258	Prezentacja zdjęć na wystawie . . .	282
Sześć przykazań kompozycji tła. . .	259	Czy na fotografii można zarobić? . .	283
Prosty montaż tła	260	Radzenie sobie z krytyką.	283
		Dodatek 285	
		Fotograficy i autorzy	286
		Modelki.	292

3

Od pomysłu do realizacji

W przypadku filmu mamy do czynienia z dążeniem do realizacji wspólnej wizji reżysera, scenarzysty i producenta (bądź przeferowania własnej każdego z nich). To, czy zamiar się powiodł, można łatwo ocenić po wpływach z biletów.

Podobnie ma się rzecz z profesjonalnymi fotografiami przeznaczonymi dla czasopism kolorowych, na użytek branży reklamowej itd. Rzadko kiedy są one projektem, który

fotograf planuje i realizuje sam z siebie. Zazwyczaj jest on jedynie wykonawcą przekazującym w rzeczywistość wizję i zalecenia zleceniodawcy, agencji reklamowej, działu marketingu itp.

Jako początkujący bądź półprofesjonalny fotograf jesteś wolny od tego rodzaju nacisków i samodzielnie decydujesz o wszystkim. To olbrzymia szansa i pole popisu dla Twojej kreatywności.



Starannie zaplanowane i poddane stylizacji ujęcie. Zdjęcie: Tom Rider

Plan czy spontaniczność?

Podczas każdej sesji nieuchronnie staniesz przed koniecznością odpowiedzi na pytanie: czy chcesz, aby Twoje zdjęcia były zaplanowane i dopracowane, czy też preferujesz spontaniczność i pójdzie na żywioł?

Naturalnie, możliwe jest połączenie obu tych koncepcji. Dość szybko powinieneś się zorientować, która z obu wspomnianych metod jest dla Ciebie odpowiedniejsza i bardziej do Ciebie przemawia.

Formułowanie uniwersalnych wskazówek jest w tym przypadku pozbawione sensu, gdyż cechy osobowości modelki i fotografa bardzo często są kompletnie różne. Nie każdy jest zdolny do spontanicznych zachowań. Oprócz tego na spontaniczność wizji mogą sobie pozwolić przede wszystkim ci, którzy dysponują bogatym, wszechstronnym wyposażeniem i mają pod ręką elastyczną, umiejącą reagować na zmieniające się koncepcje wizażystkę (naturalnie przy założeniu, że modelka nie maluje się sama).

Dodatkowym smaczkiem spontanicznego podejścia do fotografowania jest możliwy efekt. Nierzadko udaje się w ten sposób osiągnąć zdumiewające rezultaty i stworzyć prawdziwe perełki, które prezentują się lepiej, niż można by było sobie to wyobrazić.



Pomysł wybornie przeniesiony na zdjęcie. Zdjęcie: Günter Hagedorn

W poszukiwaniu wizji

Jeśli wynajdywanie pomysłów na zdjęcia przychodzi Ci z trudem, pozwól po prostu zainspirować się pracami innych fotografików. Powinieneś unikać jednak stuprocentowych podróbek. Lepszym rozwiązaniem jest wniknięcie w zasadniczy zamysł zdjęcia, a następnie zestawienie go z własnymi wyobrażeniami. W ten sposób stworzysz prawdziwie nowe, nieeksploatowane dotąd koncepcje.

Przykładów szukaj na stronach internetowych fotografów. Jeśli fascynuje Cię styl któregoś ze znanych artystów fotografików, zaopatrz się dodatkowo w jedną z publikacji prezentujących jego dokonania. Studiując ją odpowiednio często, wcześniej czy później



Zdjęcie: Günter Hagedorn

rozszyfrujesz istotę tego, co stanowi o magnetyzmie stylu tego twórcy, i nasiąkniesz nim całkowicie. To dobry punkt wyjścia do rozwijania i kształtowania swoich własnych wizji i pomysłów.

Kolejna propozycja być może wyda Ci się zabawna. Dokonaj wizualizacji swoich snów. Niemal każdy obdarzony odrobiną fantazji człowiek wyobraża sobie od czasu do czasu sceny, które pomagają mu oderwać się od trosk dnia codziennego. Niewykluczone, że kryje się wśród nich wymarzona idea przewodnia dla Twojego zdjęcia.

Przydatnym źródłem inspiracji, pozwalającym zorientować się w najnowszych trendach dotyczących makijażu i mody, są filmy, a jeszcze lepiej wideoklipy prezentowane przez telewizyjne stacje muzyczne, np. MTV lub Viva.

Unikaj jednak ślepego naśladownictwa, gdyż niekoniecznie wyjdzie Ci to na dobre. Jeśli nie chcesz narażać się na drwiny, unikaj zwłaszcza kopiowania scen ze znanych filmów — oryginał jest zazwyczaj lepszy od każdej kopii. Klasycznym tego przykładem jest scena z filmu *American Beauty*, w której młodzieńca wówczas Mena Suvari leży nago w wannie pełnej płatków róż. Taką widzi ją zauroczony nią mężczyzna, w którego rolę wcielił się Kevin Spacey.

Tysiące fotografów rozrzuciło tony płatków róż, aby lepiej lub gorzej skopiować tę scenę. Na efekty najlepiej spuścić zasłonę milczenia. W poszukiwaniu koncepcji zdjęcia i jej realizacji nie da się chyba popełnić większego błędu, niż bezrefleksyjnie naśladować znany motyw. Tego typu sceny są zbyt głęboko osadzone w pamięci widza, by można było liczyć na to, że nie odkryje on fałszerstwa. Zazwyczaj należy się też pozbyć złudzeń, że uda nam się stworzyć dobrą adaptację takiej sceny. W tym przypadku rada brzmi: „Im dalej od scen ikon, tym lepiej”.

Style w fotografii portretowej

Współczesna fotografia nie obroniła się przed tendencją do szufladkowania, której ofiarami padły wcześniej muzyka i sztuka. Nie zamierzamy kryć się w tej książce przed duchem czasu i wymienimy najważniejsze kierunki we współczesnej fotografii portretowej oraz aktu.



Półportret, „przypadkowe” ujęcie. Zdjęcie: Silvia Kuhnlein

Ujęcie spontaniczne

Najczęściej spotykaną formą w fotografii portretowej jest z pewnością ujęcie spontaniczne. Jak sama nazwa wskazuje, ujęcie jest efektem chwili i powstaje bez jakichkolwiek wskazówek „reżysera”.

Wśród profesjonalistów taką formę fotografii spotyka się stosunkowo rzadko. Tymczasem nic nie stoi na przeszkodzie, aby pójść śladem swobodnie poruszającej się osoby i — ustawivszy aparat na tryb zdjęć seryjnych — wykonać sto lub więcej ujęć. Wśród nich z pewnością będzie obraz, który znajdzie się w gronie Twoich faworytów.

Fotografia uliczna

Pod tym pojęciem kryją się zdjęcia wykonane w miejscach publicznych. Osoby, uznane przez Ciebie za interesujące, są fotografowane w swobodnych, niewymuszonych sytuacjach i pozach.

W większości przypadków są to portrety lub półportrety, których wymowa bywa niekiedy silniejsza niż obrazów ukazujących pełną postać modela.

Nie chcąc wnikać w ściśle powiązane z tego typu fotografią kwestie natury prawnej, ograniczymy się do istotnej wskazówki: jeśli planujesz upublicznienie swoich prac, postaraj się — przed sesją lub po niej — o zgodę fotografowanej osoby na rozpowszechnianie jej wizerunku. Dotyczy to również prezentacji Twoich prac na własnej stronie WWW.

Przy dobrych warunkach oświetleniowych tego typu zdjęcia prezentują się najlepiej, jeśli ustawisz krótki czas ekspozycji (unikniesz w ten sposób efektu rozmycia wywołanego ruchem fotografowanej osoby), a przysłonę ustawisz w trybie automatycznym.

W przypadku fotografii ulicznej zastosowanie pełnej automatyki nie jest powodem do wstydu. Warto również zaopatrzyć się w teleobiektyw z szeroką ogniskową, w przeciwnym razie zmuszony będziesz nieustannie „tańczyć” wokół fotografowanej osoby, co z pewnością ujemnie wpłynie na jakość Twojej pracy.

Jeśli jeszcze nigdy nie sprawdzałeś swoich sił w fotografii ulicznej, koniecznie powinieneś spróbować. Niewykluczone, że rezultaty przerosną Twoje najśmielsze oczekiwania.

Glamour

Pod tą tajemniczą nazwą kryją się fotografie zdobiące okładki czasopism poświęconych życiu gwiazd kina, telewizji czy mody. Do tej kategorii niemal bez wyjątku można zaliczyć również wszystkie fotografie reklamowe.

Charakterystyczny dla tego rodzaju zdjęć jest późniejszy, niezwykle gruntowny retusz obrazów za pomocą programów do obróbki graficznej.

Fotograficy profesjonaliści niezwykle rzadko podejmują się tej formy. Zadanie to zazwyczaj wykonują specjaliści w dziedzinie komputerowej edycji zdjęć, zajmujący się tzw. postprodukcją highendową. Nadają



Fotografia uliczna, portret. Los Angeles, Venice Beach. Zdjęcie: Kay Michael Kuhnlein

oni zazwyczaj zdjęciu ostateczny szlif bądź na bazie obrazu wyjściowego tworzą zupełnie nowe zdjęcie.

Aby uniknąć nieporozumień — tego rodzaju zdjęcia wymagają czegoś więcej niż tylko Photoshopa. Obowiązuje zasada: im bardziej znany fotograf i im większy zleceniodawca, tym większa liczba asystentów, stylistów i wizażystów obecnych na planie.

W przypadku zdjęć półprofesjonalnych ich późniejszą obróbkę przeprowadzają zazwyczaj autorzy. Dobrze jest, jeśli mają u swego boku pomoc w postaci wizażystki.

Wspomniane zalecenia obowiązują również początkujących miłośników fotografii, o ile zamierzają oni uzyskać podobny rezultat. Uprzedzamy jednak, że znalezienie dobrej wizażystki za rozsądną gażę nie zawsze będzie łatwe.

Fotograf hobbysta musi dość często być gotowy na kompromis i bądź to znaleźć modelkę, która sama potrafi wykonać perfekcyjny makijaż, bądź rozwinąć w sobie ponadprzeciętne umiejętności w obsłudze programów do obróbki zdjęć cyfrowych. Taka kombinacja funkcjonuje niekiedy tak dobrze, że rezultat może być lepszy niż zdjęcia profesjonalistów.



Profesjonalny portret w stylu glamour. Zdjęcie: Melancholie

W rozdziale 12., „Retusz”, znajdziesz wskazówki, w jaki sposób optymalnie wykorzystać możliwości, jakie daje Photoshop CS4.

Style w fotografii aktu

Jak można się było spodziewać, również w fotografii aktu można wyróżnić rozmaite style i formy, podlegające kategoryzacji. Granice są tu płynne i nierzadko zdarza się, że odbiorca postrzega zdjęcie zupełnie inaczej, niż w swoim zamyśle przewidywał to fotograf.

Akt klasyczny

Akt klasyczny koncentruje się na artystycznym i estetycznym wymiarze aktu, a drogą do realizacji celu jest prezentacja symetrycznych i eleganckich póz modelki.

Nacisk jest tu położony przede wszystkim na ciało, zaś twarz modelki pełni rolę drugorzędną. Dobrze jest, gdy modelka nie spogląda wprost do aparatu, aby nie odwrócić uwagi widza od jej ciała.

Zabiegiem sprzyjającym skoncentrowaniu się odbiorcy na pozie modelki jest właściwy dobór tła. Naj-

lepiej, gdy cechuje je klasyczna prostota i jak najmniej rzuca się ono w oczy. Zasada obowiązuje zarówno w odniesieniu do zdjęć wykonywanych w pomieszczeniach, jak i w plenerze.

W przypadku aktu klasycznego świadomie pomija się aspekt w postaci seksualności, nie można bowiem wykluczyć, że widz dojdzie do zupełnie innej konkluzji niż zamierzona.

Pin-up

Pierwotnie określenie „pin-up girls” odnosiło się do popularnych w latach 30. i 40. ubiegłego wieku ręcznie malowanych pocztówek, na których były prezentowane młode kobiety o ponadprzeciętnie bujnych kształtach. Początkowo popularne głównie w Stanach Zjednoczonych, szybko rozprzestrzeniły się po całym świecie.

Jakiś czas później pocztówki zaczęły służyć ówczesnym fotografom jako inspiracja dla ich prac. W latach 50. XX w. styl pin-up przebojem wdarł się również do fotografii reklamowej.



Akt klasyczny.
Zdjęcie: Harald Heim

Dziś zdjęcie zaklasyfikowane do tej kategorii charakteryzuje się przede wszystkim naturalną, niewyzywającą pozą modelki.

Pozwól modelce „poflirtować” z aparatem. Mowa tu o spojrzeniu skierowanym wprost w obiektyw i mimice świadczącej o rozbawieniu.

Oprócz tego potrzebujesz określonych akcesoriów, które dadzą Twojemu zdjęciu pieprzyka. Obowiązują Cię zalecenia takie jak w przypadku fotografii portretowej, z dodatkowym uwzględnieniem „nagich faktów”.

Erotyka

Idziemy o zakład, że większość odbiorców, do których prawdopodobnie kierujesz swoje prace, zakwalifikuje je właśnie do tej szufladki.

Istnieją jednak jasne kryteria, pozwalające odróżnić ten styl od innych. Modelka przybiera jednoznaczne pozy, które w założeniu mają być prowokujące.

Wyzywające gesty i mimika modelki mają za zadanie dodatkowo pobudzić zmysły obserwatora. Granica między erotyką a pornografią bywa niekiedy bardzo wąska.

W przypadku zdjęć o charakterze erotycznym estetyczny wymiar aktu schodzi na dalszy plan, choć istnieją artyści fotograficy, którzy dążą do niego z pełną świadomością.

Początkującym, którzy chcieliby zadebiutować w dziedzinie fotografii erotycznej, radzimy, aby wcześniej przyjrzeć się zdjęciom publikowanym m.in. w internecie i samodzielnie spróbowali ocenić ich wymowę. Dzięki temu łatwiej im będzie połączyć podpatrzone pozy z własną koncepcją zdjęcia.

Pornografia

Jak wspomnieliśmy wcześniej, granica pomiędzy erotyką a pornografią jest płynna. Zmienia się z biegiem lat, a jej postrzeganie jest w dużym stopniu zależne od kręgu kulturowego, w którym obraca się odbiorca.

W niektórych krajach muzułmańskich za pornografię może zostać uznane już przedstawienie odkrytych stóp kobiety, podczas gdy w krajach zachodnich zdjęcie przedstawiające zbliżenie cielesne, na którym brak jednak nagości, nie zostanie zakwalifikowane nawet do kategorii zdjęć erotycznych. Tego rodzaju sprzeczne postawy nie są niczym niezwykłym nawet



Modelka w stylu pin-up. Zdjęcie: Us Karlomy

w obrębie jednego kraju. Części mieszkańców tzw. pasa biblijnego w południowo-wschodnich Stanach Zjednoczonych bliżej jest w swoim osądzie fotografii erotycznej do muzułmanów aniżeli do rodaków zamieszkujących duże miasta.

Ze zrozumiałych względów nie możemy zamieścić w tej książce zdjęcia ilustrującego przykład tego nurtu w fotografii. Ograniczymy się więc do krótkiego przeglądu wyróżników i cech charakterystycznych, bazując na rozgraniczeniach przyjętych ogólnie w krajach zachodnich.

W przypadku zdjęć pornograficznych na pierwszym planie znajduje się stymulacja płciowa. Przedstawiane są treści ilustrujące czynności seksualne oraz wyraźnie widoczne genitalia w stanie wzbudzenia.

W przypadku pornografii nie ma mowy o jakichkolwiek wartościach artystycznych. Jej zadaniem jest wyłącznie zaspokojenie zapotrzebowania na tego typu treści dużej grupy zainteresowanych.

Czytelnik zrozumie zapewne, że jako autorzy wolimy pozostać przy rzeczowych informacjach. Na osobiste wynurzenia w moralizującym tonie nie ma w tym poradniku miejsca.

Lokalizacja: wnętrza i plener

W przypadku fotografii profesjonalnej to zleceniodawca określa niemal wszystkie szczegóły dotyczące zdjęcia, włącznie z miejscem, w którym ma ono zostać wykonane. Fotograf pełni tu zasadniczo jedynie funk-

cję doradczą. Półprofesjoniści i fotograficy amatorzy cieszą się pod tym względem pełną swobodą i sami decydują o miejscu, w którym zostanie zrealizowana sesja. W większości przypadków o wyborze lokalizacji decydują osobiste preferencje autora.

Na łonie natury

Fotografowanie na łonie natury może wynikać zarówno ze względów estetycznych, jak i praktycznych. Ważnym czynnikiem jest ustronny charakter miejsca, pozwalający skutecznie odseparować się od ciekawskich spojrzeń.

Może się jednak zdarzyć, że w okolicy miejsca naszej sesji pojawią się przypadkowi przechodnie. Oszczędź sobie nerwów i wybieraj do pracy modelki,



Akt erotyczny. Zdjęcie: Dirk Hennig



Za miejsce sesji posłużyła zaciszna zatoka na Majorce. Zdjęcie: Harald Heim



Poza modelki i miejsce harmonijnie komponują się ze sobą.
Zdjęcie: Us Karlomy

które potrafią radzić sobie w takich sytuacjach, nie zaś takie, które „trzaskają drzwiami” po wizycie trzeciego nieproszonego gościa.

Nie tylko zdjęcia aktów, ale również portrety zyskują dzięki niezwykłym lokalizacjom wyjątkową atmosferę. Należy jednak pamiętać, że zdjęcia w plenerze stanowią dla fotografa znacznie większe wyzwanie niż praca w studiu. Oświetlenie, pogoda oraz tło są czynnikami, które nie zawsze można kontrolować. Musisz na bieżąco dostosowywać się do zmieniających się warunków i stale poszukiwać optymalnych rozwiązań. Zdarza się jednak, że owocem zderzenia czynników o nieprzewidywalnej naturze z Twoją osobowością są całkowicie nowe, odkrywcze wizje.

Elementy architektury i krajobrazu

Chciałbyś, aby z połączenia elementów architektury lub krajobrazu wyłoniło się prawdziwe чудо? Przed Tobą dużo pracy. Odpowiednich scenerii z pewnością nie znajdziesz szybko i w przelocie — musisz zaangażować się w poszukiwania.

Przykład obu zdjęć autorstwa Usa Karlomy’ego dowodzi, że trud się opłaca. Pokryty mchem gład to ide-

alne wręcz miejsce do wyeksponowania piękna ciała modelki. Zdjęcie ilustruje znakomity przykład harmonii aktu z naturą.

Znalezienie odpowiedniego obiektu architektonicznego lub miejsca na łonie przyrody nie jest zadaniem łatwym. Rada jest jedna: szukać, szukać i jeszcze raz szukać. Gdy już dokonasz odkrycia, powinieneś dopasować specyfikę póz modelki do charakteru miejsca. To nie zawsze jest proste. Czasami konieczne jest wykonanie wielu zdjęć, na których modelka przybiera najróżniejsze pozy.

Kolejne zdjęcie autorstwa Karlomy’ego jest również przekonujące: modelka, natura i architektura tworzą spójną wizualną całość. Zderzenie kobiecej nagości i połyskującego szkłem budynku biurowca nadaje zdjęciu specyficzny urok.

Odkrywanie wokół siebie tego rodzaju lokalizacji początkującym fotografikom przychodzi niekiedy z pewną trudnością, dlatego raz jeszcze powtórzmy naszą radę: wyszukuj w internecie lub prasie najzróżnitsze lokalizacje i staraj się ocenić ich wymowę. Z biegiem czasu będzie Ci o wiele łatwiej o własne, interesujące koncepcje zdjęć w plenerze.



Pozostaje tylko pogratulować fotografowi wyboru znakomitego miejsca. Zdjęcie: Us Karlomy

Fotografowanie we wnętrzach

Mówiąc żartobliwie, do kategorii wnętrz można zaliczyć każde miejsce, które ma dach. Są to m.in. takie lokalizacje, jak stara hala fabryczna, wynajęty pokój hotelowy, własne studio fotograficzne i wiele innych.

Znakomitym przykładem interesującej koncepcji zdjęcia we wnętrzu jest fotografia Jörga Riethausena. Wystrój wnętrza i akcesoria doskonale harmonizują ze sobą, a zastane światło słoneczne zostało wykorzystane w optymalny sposób.

Jeśli szukasz wzorca dla fotografii aktu realizowanej we wnętrzach, niewykluczone, że jednym z pierwszych skojarzeń będą zdjęcia nieżyjącego już Helmuta Newtona, wyszukującego dla swoich obrazów najróżniejszych lokalizacji.



Poruszająca koncepcja, interesujące kulisy. Zdjęcie: Jörg Riethausen

Fotografując we wnętrzach, unikaj gromadzenia w kadrze zbyt wielu przedmiotów. Jeśli to możliwe, uprzątnij elementy wyposażenia, które mogą Ci przeszkadzać. Podobny efekt optyczny możesz również uzyskać poprzez umiejętne skadrowanie obrazu, nadanie mu określonej perspektywy bądź fotografowanie przy niewielkiej wartości przysłony. Mniej to w tym przypadku często więcej. Podobnie jak w przypadku zdjęć w plenerze, widoczne na zdjęciu przedmioty powinny sprawiać wrażenie spójności.

Własny salon jako studio fotograficzne

Chyba każdy miłośnik fotografii próbował w swojej karierze przekształcić własny salon w studio fotograficzne. Naturalnie, z mniejszym bądź większym powodzeniem. Tym spośród Czytelników, którzy dopiero planują ten eksperyment, chciałabym udzielić kilku istotnych wskazówek i ostrzec ich.

Jeśli nie jesteś singlem, a Twój partner nie podchodzi do fotografii równie entuzjastycznie co Ty, możesz być pewien, że czeka Cię mnóstwo „zabawy”. Należy zaaranżować tło, rozmieścić lampy szerokostrumieniowe i błyskowe. Rozumie się samo przez się, że wcześniej musisz przeprowadzić gruntowne przebudowanie salonu. Niewykluczone, że konieczne okaże się przeniesienie niektórych mebli w inne miejsce mieszkania, co dodatkowo „ucieszy” domowników i z pewnością przekona ich do Twojego hobby.

Po zakończonej sesji nie zapomnij przywrócić salonu do stanu wyjściowego, w przeciwnym razie skłoni jesteśmy zaryzykować twierdzenie, że wkrótce dowiesz się, jak wygląda pozew rozwodowy.

Cofnij się do rozdziału 2., „Sprzęt”, gdzie znajdziesz zdjęcie studia fotograficznego urządzonego w salonie.

Pomimo realistycznej oceny zmagania z oporem materii, czekających Cię podczas urządzania studia w domu, nie zamierzamy ukrywać, że istnieją fotograficy, którzy wykonują w ten sposób rewelacyjne zdjęcia.

Zamieszczone obok zdjęcie prezentuje fotografię wykonaną przez autora tej książki, Haraldha Heima, w salonie przebudowanym na studio. Obyło się bez użycia lamp szerokostrumieniowych, w ruch poszła natomiast lampa błyskowa.

Jeśli nie zniechęciłeś się jeszcze trudnościami, którym będziesz musiał stawić czoła, śmiało zabieraj się do dzieła!



Portret zrealizowany w studiu fotograficznym w salonie.
Zdjęcie: Harald Heim, wizażystka: Stephanie Hertel



Profesjonalne studio fotograficzne Gero Gröschela. Zdjęcie: Gero Gröschel

Profesjonalne studio fotograficzne

W tytule tego podrozdziału zawiera się cała prawda: profesjonalne zdjęcia wymagają profesjonalnego studia. Podobnie rzecz ma się, jeśli mowa o fotografii półzawodowej.

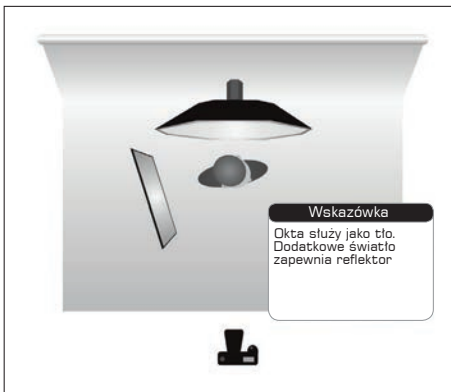
Nie ma wiążących zaleceń odnośnie do wielkości i wyposażenia studia. Wszystko zależy od zakresu tematyki, którą fotograf para się najchętniej.

Zupełnie zrozumiałe jest, że pod względem wielkości i wyposażenia studio, w którym fotograf wykonuje zdjęcia produktów spożywczych na użytek kampanii reklamowych, znacząco różni się od studia, w którym powstają fotografie do czasopism modowych i w stylu glamour.

Własne studio to wymarzona przestrzeń pracy, która z pewnością nie pozostanie bez wpływu na jakość wykonywanych przez Ciebie zdjęć. Krótko mówiąc, jeśli masz wystarczająco dużo „drobnych” pod ręką, własne studio to rozwiązanie optymalne.

Jeśli natura wyposażyla Cię dodatkowo w talent do interesów, warto rozważyć koncepcję studia, które mógłbyś użytkować wspólnie z innymi fotografami bądź wynajmować je im. Naturalnie, będziesz zmuszony zapoznać się z ofertą podobnego typu usług w Twojej okolicy, a także przeprowadzić analizę zapotrzebowania, tj. postępować dokładnie tak jak w przypadku każdego innego przedsięwzięcia biznesowego.

Przyjmijmy, że tego rodzaju miejsce musi gdzieś niedaleko istnieć. Wybierasz się więc na poszukiwania studia do wynajęcia w Twojej okolicy. Adresy znajdziesz w czasopismach branżowych, klubach zrzeszających fotoamatorów, a także w internecie, w serwisach typu *www.model-kartei.de* bądź za pomocą Google'a lub każdej innej wyszukiwarki (przykładowe zapytanie: „studio do wynajęcia” Gliwice). Pozostaje Ci jedynie porównać ceny, obejrzeć studio i przetestować wyposażenie. Ustrzeże Cię to przed późniejszymi niemiłymi niespodziankami.



Modelka na jasnym tle. Zdjęcie: Günter Hagedorn

Akcesoria, rekwizyty, tła

Decyzja „z” czy „bez” dodatkowych akcesoriów należy w większości przypadków do fotografa. Kryterium rozstrzygającym jest tu rezultat, jaki chciałby osiągnąć autor zdjęcia.

Wyjątkiem są tu prace na zlecenie wykonywane przez profesjonalnych fotografów; wśród półprofesjonalistów narzucane odgórnie instrukcje dotyczące akcesoriów są raczej rzadkością.

Zdjęcia bez akcesoriów

W przypadku niektórych stylów fotografii aktu i przy zdjęciach portretowych możesz bez większych przeszkód obejść się bez dodatkowych akcesoriów i rekwizytów. Obok ciała modelki najważniejszą rolę spełnia tu neutralne tło — do minimum należy ograniczyć obecność jakichkolwiek innych czynników mogących odwracać uwagę od pozy modelki. Dzięki temu, że nie sposób wyczytać na nich obowiązujących w danym czasie trendów mody, tego typu zdjęcia sprawiają wrażenie ponadczasowych.

Na obu zamieszczonych zdjęciach przykładowych możesz przekonać się, że do wykonania dobrego zdjęcia nie potrzeba dodatków ani rekwizytów. Fotografie obronią się bez nich.

Decyzja zależy jednak każdorazowo od osobistych preferencji fotografa i nie powinna stanowić o ostatecznej ocenie zdjęcia. Zależnie od przypadku, odpowiedź na pytanie „z” czy „bez” może być różna.

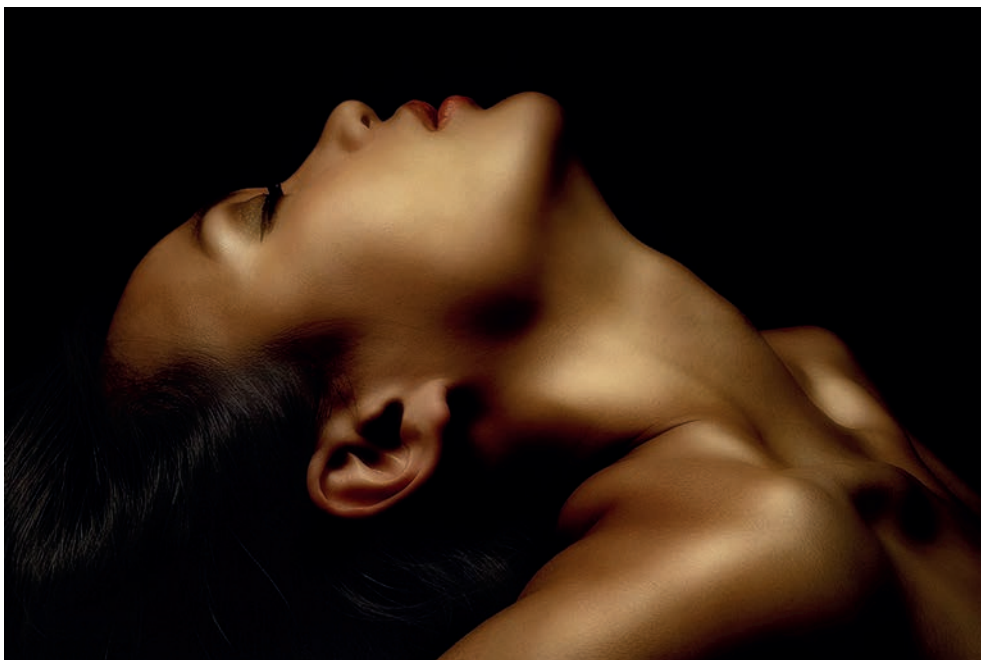
Dodatki

W ogólnym rozumieniu tego słowa za dodatki uważa się biżuterię, bieliznę, buty i inne elementy garderoby.

Za pomocą ekstrawaganckich, niestandardowych akcesoriów fotograf stara się przyciągnąć do swojego dzieła jak największą uwagę odbiorców. Pamiętaj jednak, że nie wszyscy podzielają Twój gust i łatwo tu o efekt wprost odwrotny do zamierzonego.

Jeśli nie masz pewności co do wyboru dodatków, przyjrzyj się zdjęciom innych fotografów bądź zasięgnij porady biegłej w najnowszych trendach mody przyjaciółki.

Bielizna bądź inna część garderoby służy niekiedy do zakrycia określonych partii ciała po to, aby nagość była niepełna. Jest to metoda praktykowana



Bez dodatków
i jakichkolwiek rekwizytów.
Zdjęcie: Stefan Gesell

dość często podczas sesji z udziałem znanych osób bądź gwiazd. Umożliwia przyjmowanie niezwykle wyszukanych poz bez obawy o możliwość ekspozycji intymnych części ciała. Poza tym subtelnie zakryte ciało działa często bardziej pobudzająco niż całkowicie odsłonięte.

Buty na wysokim obcasie są chyba najczęściej spotykanym dodatkiem na zdjęciach prezentujących akty. Powód jest całkiem prosty: kobiece nogi w szpilekach wyglądają skromnie i ujmująco.

Jako fotograf amator stajesz przed nie lada wyzwaniem. Buty, które uwypuklają urodę damskich nóg i w których kobieta wygląda naprawdę dobrze, są drogie.

Jeśli zdecydujesz się szukać natchnienia w magazynach poświęconych modzie, szybko odczujesz to w swoim portfelu. Znajdziesz w nich bowiem wyłącznie obuwie stworzone przez renomowanych projektantów. Cena pary takich butów pochłoniełaby cały przeznaczony na Twoją sesję budżet.

Masz trzy możliwości: rezygnujesz ze szpilek, rozglądasz się za mniej kosztownym zamiennikiem bądź liczysz na łut szczęścia — niewykluczone, że zaangażowana do sesji modelka uratuje Cię i oświadczy, że posiada kilka par takich butów.



Dodatki w postaci fig i naszyjnika dodają zdjęciu wyjątkowego smaczku. Zdjęcie: Gero Gröschel



„Fotografia działa również bez słów”. Zdjęcie: Stefan Gesell

Prowizoryczne rozwiązanie w postaci butów wyraźnie znoszonych bądź niedopasowanych do rozmiaru stopy modelki nie wchodzi w rachubę. To prosta droga do „oszcpecenia” własnych zdjęć.

Ta sama zasada obowiązuje w odniesieniu do bielizny i pozostałych części garderoby. Postaraj się, aby nie sprawiały one wrażenia kupionych w sklepie z używaną odzieżą.

Rekwizyty

Do rekwizytów zalicza się celowo wykorzystywane przez fotografa przedmioty podkreślające wymowę zdjęcia. Może to być zarówno jedno krzesło, jak i cały zestaw różnego rodzaju akcesoriów.

Nietrudno odgadnąć, że właściwe zastosowanie rekwizytów jest o wiele bardziej pracochłonne aniżeli fotografowanie nagiej modelki na tle pustej ściany studia.

Podobnie jak w przypadku filmu i telewizji, za sprawą aranżacji stworzonych z różnego rodzaju dodatków i rekwizytów powstają sceny, które swoim magnezmem wciągają widza bez reszty. Niezbędna do tego doza kreatywności nie jest jednak dana każdemu fotografowi.

Dla pasjonatów tego rodzaju fotografii mamy następującą radę: ćwiczyć, ćwiczyć i jeszcze raz ćwiczyć. Zaczynaj od niewielkiej liczby przedmiotów, starając się za ich pomocą stworzyć inny niż zwykle, niecodzienny klimat. Na początku z pewnością musisz liczyć się z niepowodzeniami, jednak nie dawaj się zbić z tropu.

Tła

Tła odgrywają istotną rolę w fotografii studyjnej. Preferowane są jednobarwne tła wykonane z papieru lub materiału w kolorze białym, czarnym bądź szarym, co wynika z ich neutralnego oddziaływania na obraz. Poza tym za pomocą barwnej folii można dowolnie zmieniać ich kolor.

Tła wykonane z materiału są wprawdzie trwalsze i można używać ich wielokrotnie, musisz jednak pamiętać, że nie sposób właściwie uniknąć ich pofałdowania. Jeśli Ci to nie odpowiada, bezpieczniej będzie



Przykład udanej kombinacji akcesoriów i rekwizytów.
Zdjęcie: Melancholie

zdecydować się na tło papierowe. Praktyka dowodzi niestety, że tego rodzaju tła (długość 1,35 m dla portretów i 2,70 m dla zdjęć obejmujących całą postać) szybko się brudzą, co wiąże się z koniecznością ich wymiany i niemałymi wydatkami.



Kunstowna aranżacja za pomocą rekwizytów. Zdjęcie: Jörg Riethausen

Tła z winylu lub podobnych materiałów można zmywać, jednak również one rzadko wytrzymują trudy kilkugodzinnej sesji. Ich wysoka cena sprawia, że w przypadku poważniejszych uszkodzeń i konieczności ich wymiany na nowe budżet zostaje mocno uszczuplony.

Tło o neutralnym kolorze pozwala uniknąć niełatwego niekiedy dostosowywania i harmonizowania jego barwy z kolorem odzieży modelki. Pokusa wyposażenia studia w tło o żywych, wręcz krzykliwych barwach bywa jednak czasem trudna do odparcia. Dopilnuj jednak, aby kolor odzieży modelki nie gryzł się z kolorem tła.

Garderoba modelki w kolorze odpowiadającym kolorowi tła pozwala na wykonywanie ciekawych

artystycznie zdjęć monochromatycznych. W takich przypadkach należy jednak zadbać o właściwe oświetlenie, które pozwoli wizualnie oddzielić modelkę od tła. Konieczne staje się zastosowanie co najmniej jednego źródła światła tylnego lub światła położonego na włosy.

Tło czarne lub w neutralnym kolorze szarym pozwala osiągnąć wystarczający kontrast i eliminuje możliwość wystąpienia efektu kolorowych pikseli otoczki, co znacząco ułatwia późniejsze szparowanie za pomocą Photoshopa. Również prześwietlone, białe tło w jasnej tonacji nie najlepiej nadaje się do wycinania sfotografowanych na nim obiektów, gdyż również tu występuje niepożądany efekt w postaci białych pikseli krawędziowych.

W ten sposób, za pomocą montażu, możesz „osadzić” modelkę w dowolnie wybranym, nowym tle. Taka metoda „fotografowania” jest praktykowana głównie w branży reklamowej i ma na celu zminimalizowanie kosztów, jakie wygenerowałyby sesja we właściwym, zamówionym przez zleceniodawcę miejscu.

Metoda ta umożliwia więc przesunięcie momentu realizacji wizji zdjęcia do fazy komputerowej obróbki obrazu. Zależnie od woli grafika modelka może zastać umieszczona w zupełnie innym kontekście — wystarczy do tego wybór odpowiedniego tła. Powinniście jednak wypróbować możliwie jak najwięcej pól, aby mieć odpowiedni materiał do dalszej pracy i selekcji.

Jeśli pragniesz osiągnąć przekonujące rezultaty, konieczne jest wcześniejsze zaplanowanie sesji. Tło i modelka powinny współgrać ze sobą. Półprofesjoniści powinni jak najczęściej przyglądać się pracom innych fotografików i zgłębiać ich wymowę, aby następnie, uwolniwszy swoją kreatywność, odnaleźć właściwą dla siebie drogę.

W rozdziale 14., „Montaż i kompozycja”, zaprezentujemy Ci, jak w prosty sposób wykonać tego rodzaju fotomontaż.



Fotografia wykonana na tle neutralnego w kolorze tła studyjnego. Zdjęcie: Harald Heim



Fotomontaż skompilowany z dwóch fotografii: modelki i wnętrza lochu. Ponieważ zdjęcie modelki zostało wykonane później, oświetlenie i perspektywa zdjęcia przedstawiającego loch zostały dostosowane, aby zapewnić całości wrażenie realizmu. Zdjęcie: Harald Heim

Stwórz akty przekraczające granice nagości

Książka zawiera płytę CD

PRACA Z MODELKĄ

- Fotografowanie w sytuacjach
- Akcesoria, dodatki, akcesoria dla
- Praca z modelką, modelką i stylizacja
- Pozowanie, modelki i zdjęcia w studio
- Modelowanie i propozycje

TECHNIKI PRACY W PHOTOSHOP

- Retuszowanie fotografii
- Modelowanie ciała
- Korzystanie z narzędzi i stylizacja
- Modelki i sceny i stylizacja
- Od helion do ciemności

Fotografia aktu wymaga od Ciebie wzniesienia się na szczyty kreatywności — ponieważ w żadnej innej dziedzinie fotografii granica między kiczem a sztuką nie jest aż taka cienka. Stworzenie intrygującego aktu oraz poruszającego zdjęcia portretowego to wyższa szkoła jazdy. Tu liczą się nie tylko znakomite umiejętności techniczne oraz odpowiedni warsztat, ale także zdolność do nawiązania dobrego kontaktu z fotografowaną modelką i zbudowania atmosfery, która pozwoli swobodnie odkryć wszystko, co niepotrzebnie zakryte...

W tej książce znajdziesz zdjęcia autorstwa wielu wybitnych twórców wraz ze schematami oświetlenia i opisami scenarii, dzięki czemu poznasz różne techniki i metody pracy. Dowiesz się, które elementy studia jesteś w stanie wykonać samodzielnie, a jakie najlepiej kupić. Świetni fotograficy podpowiedzą Ci, jakie dostępne plenery i oryginalne lokalizacje możesz wykorzystać w swoich sesjach. Poznasz sposoby optymalizacji i gruntownego przeobrażenia Twoich zdjęć cyfrowych za pomocą programu Photoshop oraz przeczytasz o technikach i sztuczkach, o których prawdopodobnie jeszcze nie słyszałeś. Droga do uzyskania doskonałego zdjęcia staje przed Tobą otworem!

Wydawca: Helion



ŚwiatObrazu.pl

W katalogu Helion

Katalog Internetowy
<http://helion.pl>

Skontaktuj się telefonicznie z nami:
0 801 339900
0 601 339900

helion.pl



Skontaktuj się telefonicznie z nami:
0 801 339900
0 601 339900

Helion, SA
ul. Wesoła 13, 44-100 Gliwice
tel. 01 23 18 11
e-mail: biuro@helion.pl
<http://www.helion.pl>

Cena 79,00 zł

ISBN 978-83-246-3020-2



Informatyka w najlepszym wydaniu